

ДО 35-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ К Р І З Ь Р О К И В О Г Н Е Н Н І Вулиця А. Бистрецького

(Поч. див. у газетах від 15, 20, 22, 29 березня, 1, 5, 12 квітня).

Його іменем названа одна із вулиць Корця, воно навіть занесено в списки районної комсомольської організації. В першій міській десятирічці є стенд, що розповідає про колишнього вихованця школи — восьмикласника Аврама Бистрецького, котрий в чорні дні окупації очолював комсомольську підпільну групу, що діяла в Зарів'ї.

Із матеріалів, зібраних

червоними слідопитами, із спогадів С. Л. Зіненка, друзів юності А. Бистрецького перед нами постають хвилюючі сторінки антигітлерівської боротьби молодих корчан.

Ось що згадує керівник підпільної групи військовополонених С. Л. Зіненко:

— З А. Бистрецьким вперше зустрівся восени 1941 року. Позналилися випадково. До душі при-

пав відданий Радянській владі юнак, котрий не міг змиритися з «новим порядком». Пізніше Аврам поділявся, що в Зарів'ї створено комсомольсько-молодіжну групу.

Одного вечора хлопцеві приніс «Правду», розповів, що газету передали в Корець новгород-волынські підпільники. В цей час ще не мав зв'язку з Ровенською міською організацією.

Важко передати хвилююче почуття, що виповнило серце: через стільки місяців побачив радянську газету. Декілька разів перечитували шпальти. Тут, в окупованому фашистами древньому містечку, відчували биття могутнього серця Вітчизни.

Згодом А. Бистрецький познайомив Сергія Лукича з іншими членами підпільної групи.

Володимир Богуш, Талимон Степчин, Петро Мамчуровський ввечерами збиралися на квартирі Володимира Карповича, аби послухати розповідь Сергія Лукича, почитати радянські книги і газети, які

С. Л. Зіненку передавав І. Т. Кутковець.

Юні патріоти неодноразово виконували доручення Сергія Лукича. Майже кожного дня ровенські підпільники розмножували на друкарських машинках і ротаторах свіжі зведення Радінформбюро. Частину листівок І. Т. Кутковець доставляв у Корець і передавав С. Л. Зіненку. Їх розповсюджували у місті і навколишніх селах юні патріоти. Вони збирали дані, що цікавили керівників Ровенського міського партійного підпілля і командування партизанських загонів, розповідали людям про становище на фронтах.

Звичайно, в одному матеріалі неможливо повідати широко про антифашистську діяльність членів комсомольсько-молодіжної групи, які нескорилися ненависному ворогу, а мстилися йому, як могли, наближаючи жаданну перемогу.

Скільки радощів викликала в корчан повідомлення про розгром німецько-

фашистських військ на Курській дузі! Ще більше від цього скаженіли фашисти. День і ніч нищпорили шпани гестапо і поліції, шукаючи сліди патріотів.

Недалекий сусід Аврама Артем Дулюк доніс у гестапо про таємні сходки. Там розробили операцію, щоб розгромити антифашистську групу. На цей раз гестапівці використали українських буржуазних націоналістів, які із шкідливою випиналися, аби вислужитися перед господарями «нового порядку».

...18 липня 1943 року повертався Аврам додому з Нового Корця. В надрайнішій тиші над Корчиком пролунав постріл. Це підстеріг і випустив кулю в спину патріоту Артем Дулюк. Гестапівцям не вдалося спіймати однодумців Аврама. Попереджені підпільниками, не підійшли до мертвого патріота не тільки друзі, а й рідні комсомольці. Не дав нічого обшук в оселі Бистрецьких — в цей же день Хома Аврамович з донькою Ніною партизанськими зв'язковими був доставле-

ний в Кіровку, в оселю вже згаданого лісника Бойчака, а звідси їх направили в один із загонів з'єднання А. М. Грабчака.

...Нависла загроза і над членами підпільної групи, що діяла на цукровому заводі. Один із бандерівців (родом із Тернопільщини знав до війни С. Л. Зіненка) пізнав Сергія Лукича. Ровенські підпільники доклали немало зусиль аби С. Л. Зіненка перевезти з Корця на Шпанівський цукровий завод.

Іван Воловодін з товаришами допомогли партизанам вивезти серед білого дня із складів цукрового заводу біля 50 тонн цукру. Олександр Корбан і Петро Плєскачов підпалили мотузкову майстерню, відкрити німцями у Корці. Коли гестапівці нагрянули на цукровий завод — підпільників вже не було. Вони при допомозі Г. Ф. Петриковець були направлені в партизанські загоны.

(Далі буде).
**А. МАРЦЕНЮК,
А. ПАВЛОВСЬКИЙ.**